

Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων . Από τις διατάξεις των άρθρων 226 Α παρ. 1 , 2 πΚΠΔ και 227, 228 νΚΠΔ συνάγεται ότι η κατάθεση του ανηλίκου θύματος των πράξεων του άρθρου 323^Α παρ. 4 πΠΚ **αναγιγνώσκεται** στο δικαστήριο, **ανεξάρτητα από τη δυνατότητα του θύματος μετά το 18^ο έτος της ηλικίας να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την ακροαματική διαδικασία** Οι διατάξεις των άρθρων 227 παρ. 5 και 228 παρ. 5 ΚΠΔ είναι **ειδικές και υπερισχύουν** της γενικής διάταξης του άρθρου **357 παρ. 4 ΚΠΔ** και επομένως ορθά το δικαστήριο ανέγνωσε τις καταθέσεις της παθούσας που ελήφθησαν με βάση τις ειδικές αυτές διατάξεις, παρόλο που αυτή ήταν παρούσα στην ακροαματική διαδικασία **(ΑΠ 1090/2022)**.

ακροατήριο.». Από τις παραπάνω διατάξεις σαφώς συνάγεται ότι η κατάθεση του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 323Α παρ. 4, αναγιγνώσκεται στο Δικαστήριο, ανεξάρτητα από την δυνατότητα του θύματος μετά το 18ο έτος της ηλικίας να παρίσταται αυτοπροσώπως κατά την ακροαματική διαδικασία. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 357 παρ. 4 εδ.β και γ του ΚΠοινΔ «Όταν ένας μάρτυρας εξετάζεται στο ακροατήριο, η κατάθεση του που είχε δοθεί στην προδικασία δεν διαβάζεται. Επιτρέπεται η ανάγνωση μόνο περικοπών της κατάθεσης για να βοηθηθεί η μνήμη του μάρτυρα ή για να επισημανθούν αντιφάσεις του.». Στην προκείμενη περίπτωση, οι δεύτερος και τρίτος αναιρεσείοντες ισχυρίζονται ότι επήλθε απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο κατά τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1δ, διότι παρά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 357 παρ. 4 του ΚΠοινΔ, αναγνώσθηκαν οι από 29-11-2012, 30-11-2012, 6-12-2012, 6-12-2012 χωρίς όρκο καταθέσεις της ανήλικης παθούσας κατά το στάδιο της προανάκρισης και η από 18-12-2012 χωρίς όρκο κατάθεση της ίδιας, κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης, καίτοι η παθούσα ήταν παρούσα κατά την ακροαματική διαδικασία. Ο λόγος όμως αυτός είναι αβάσιμος, αφού όλες οι προαναφερόμενες καταθέσεις της ανήλικης παθούσας είχαν δοθεί νόμιμα με την παρουσία ψυχολόγων-πραγματογνωμόνων, όπως απαιτούσε η διάταξη του άρθρου 226Α του ΚΠοινΔ, κατά τον χρόνο λήψης τους και η ανάγνωση τους είναι υποχρεωτική τόσο κατά τη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 226 Α του προϊσχύοντος ΚΠοινΔ, όσο και κατά την παρ. 5 του άρθρου 227 και παρ.5 του άρθρου 228 του ισχύοντος ΚΠοινΔ. Οι διατάξεις των άρθρων 227 παρ. 5 και 228 παρ.5 του ΚΠοινΔ είναι ειδικές και υπερισχύουν της γενικής διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 357 του ΚΠολΔ. Επομένως, το Δικαστήριο ορθά ανέγνωσε

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισαγγελέας

τις ως άνω καταθέσεις της παθούσας. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος της αίτησης αναίρεσης του δεύτερου αναιρεσείοντος, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ΚΠοινΔ, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για απόλυτη ακυρότητα που συνέβη κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, με την ανάγνωση των από 29-11-2012, 30-11-2012, 6-12-2012, 6-12-2012 χωρίς όρκο καταθέσεων της ανήλικης παθούσας κατά το στάδιο της προανάκρισης και η από 18-12-2012 χωρίς όρκο κατάθεση της ίδιας, κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης, είναι αβάσιμος.

Η ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠοινΔ, απαιτείται και για την απόρριψη των αυτοτελών ισχυρισμών του κατηγορουμένου. Τέτοιοι ισχυρισμοί είναι εκείνοι, που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του, σύμφωνα με τη διατάξεις των άρθρων 171 παρ. 2 και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή στην άρση ή μείωση της ικανότητας καταλογισμού ή στην εξάλειψη του αξιοποίνου ή στη μείωση της ποινής. Η απόρριψη ενός τέτοιου ισχυρισμού πρέπει να αιτιολογείται ιδιαίτερος. Διαφορετικά, ιδρύεται λόγος αναίρεσης για έλλειψη αιτιολογίας από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ, ενώ η μη απάντηση στον ισχυρισμό αυτό συνιστά έλλειψη ακρόασης, κατά το άρθρο 171 παρ. 2 του ΚΠοινΔ., και ιδρύει ιδιαίτερο λόγο αναίρεσης, από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' του ΚΠοινΔ. Οι αρνητικοί της κατηγορίας ισχυρισμοί δεν συνιστούν αυτοτελείς ισχυρισμούς. Αυτοτελείς είναι οι ισχυρισμοί που προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή στον αποκλεισμό ή στη μείωση της ικανότητας προς

